

Arbejde, mere Slid for at skaffe dem, end de med de store Formuer have haft med at skaffe deres.

Vi fik nu imidlertid Loven af 1903 uden stigende Skala, vi fik den, som sagt, med en Paaligning af 0,6 pro mille, og den indbringer godt 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men der er det mærkelige eller interessante derved, at det viser sig, at det Forslag om en Formueskat med stigende Skala, som Socialdemokraterne stillede som Ændring til Regeringsforslaget den Gang, var beregnet til at skulle indbringe ca. 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Da den nugældende Formueskat indbringer ca. 2 $\frac{1}{2}$ Mill., vil altsaa Regeringen ved at gennemføre en saadan retfærdig Beskatning af Formuen, som Socialdemokraterne den Gang foresloge, netop skaffe de 4 Mill. eller deromkring, som man har tilsigtet at skaffe sig gennem dette daarlige Lovforslag om en Stempelafgift. Desuden har man jo det hele Apparat i Orden, man ved, hvorledes det virker; maaske man ogsaa kunde ændre noget deri ved denne Lov, saa det kommer til at virke bedre. Der er saaledes den Føjl ved den nugældende Lov, at man ikke har tvungen Angivelse af Formuerne; der er i et af de statistiske Tabelværker gjort opmærksom paa, at det er en Skavank ved Formueskatten. Altsaa samtidig med, at man skaffede sig 4 Mill. ad denne Vej, kunde der foretages Forandringer i den bestaaende Lov, saa den blev bedre og derigennem skaffede Statskassen større Indtægt. Men, som sagt, man har jo hele Maskineriet i Orden, ved, hvordan det virker, det forulemper ikke nogen særlig, og man vilde derved faa en retfærdigere Skattelov, end vi have i Øjeblikket. Det koster heller ikke noget synderligt at skaffe de 4 Mill., saaledes som vi foreslaa det, i Modsætning til denne Lov, der vil skaffe baade Staten og dem, der handle med de spirituose Varer, mange Bryderier og vil koste mange Penge. I Modsætning dertil vil man ved at gennemføre en saadan Stigning paa Formueskatten som den, vi foresloge i 1903, opnaa at skaffe Staten de Penge uden synderlig Udgift for Statskassen eller for andre. Jeg vil i Henhold til, hvad jeg her har sagt, bede ærede Medlemmer af dette Ting om at stemme for det Forslag om Overgang til Dagsorden, som er stillet af de tre Socialdemokrater i Udvalget.

Birck: Overfor det af Socialdemokraterne stillede Forslag til Dagsorden er min Stilling ganske let. For det første er

jeg ikke Modstander af den indirekte Beskatning, idet det staar for mig saaledes, at Spørgsmaalet om Beskatning er et Spørgsmaal om, at Skatten bliver saa retfærdig som mulig, kommer til at ramme efter Evnen, men ikke et Spørgsmaal om Optrækningsmaaden. Det er i sig selv et fuldkommen ligegyldigt Spørgsmaal, og da nu en Gang den indirekte Beskatning ved sin Optrækningsmaade har mange Fordele, kan jeg alene af den Grund ikke stemme for Socialdemokraternes Dagsorden, lige saa lidt som jeg overhovedet tør inddrage mig paa at bede mine ærede Partifæller derom, og jeg vilde vist heller ikke kunne faa dem til at give Anvisning paa en fremtidig Beskatning, om hvilken der ikke foreligger noget. Dernæst kan jeg heller ikke gaa med Socialdemokraterne, fordi jeg nu en Gang er en Tilhænger af Vinskatten; jeg mener, at i sig selv er Vin et meget fortræffeligt Skatteobjekt. Og det samme mene alle mine Partifæller. Og naar vi ere Tilhængere af denne Skat, kunne vi ikke i Almindelighed udtale den stærke Fordømmelsesdom, som Socialdemokraterne gøre. I saa Henseende bebrejder jeg ikke Socialdemokraterne deres Standpunkt, thi det er jo i fuldstændig Kontinuitet med deres Standpunkt under Toldlovens Behandling, hvor som bekendt det højtærede Parti var Kaviarens bedste Ven.

Vender jeg mig derefter til selve Lovforslaget, maa jeg, som sagt, hævde, at jeg er Tilhænger af Vinskatten. Jeg mener, at i sig selv er Vinen et ganske glimrende Skatteobjekt, og jeg vil ogsaa gøre den Indrømmelse til den højtærede Finansminister, at hvis man overhovedet skulde have en indenlandsk Afgift, er Stempelafgiften bedre end baade den franske og den tyske Vinafgift. Jeg anbefaler den højtærede Finansminister, der neppe vil faa Held til at gennemføre den i Danmark, at skrive til Frankrig og Baden og fortælle dem om sin Opdagelse, jeg tror, han vilde gøre de to Lande en Tjeneste dermed.

Hermed er maaske ogsaa min Samstemning med den ærede Finansminister til Ende. Thi Spørgsmaalet er for mig det: Er der virkelig Grund til at lægge en indenlandsk Afgift paa Vin? Jeg er ikke ganske klar over, at der er en saadan Grund. Thi historisk er det dog saaledes, at man kun lægger en indenlandsk Afgift paa Vin i de Lande, hvor man ønsker at ramme Vinforbruget, men ikke kan ramme det gennem Toldafgiften, nemlig i de